

ГРОМАДСЬКА РАДА ДОБРОЧЕСНОСТІ

вул. Механізаторів, 9, м. Київ, 03109

<https://grd.gov.ua>

Затверджено

Громадською радою доброчесності

18 травня 2017 р.

ВИСНОВОК

про невідповідність кандидата на посаду судді Верховного Суду Сахна Романа Івановича критеріям доброчесності та професійної етики

Проаналізувавши інформацію про **Сахна Романа Івановича** (далі – Кандидат), який є суддею Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних та кримінальних справ, Громадська рада доброчесності виявила дані, які дають підстави для висновку про невідповідність Кандидата критеріям доброчесності та професійної етики.

1. Прийняття політично вмотивованих судових рішень

Кандидат був членом колегії у справі щодо розгляду касаційної скарги у т.зв. “справі Тимошенко”. Вироком Печерського суду м.Києва від 11.10.2011 у справі №1-657/11 її було засуджено до позбавлення волі на строк 7 (сім) років за надання Директив Прем'єр-міністра України делегації НАК «Нафтогаз України» на переговори з ВАТ «Газпром» щодо укладення контракту купівлі-продажу природного газу в 2009-2019 роках і контракту про обсяги та умови транзиту природного газу через територію України на період з 2009 року по 2019 рік, які передбачали головні завдання делегації.
(<http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/18536012>)

29 серпня 2012 року Вищий спеціалізований суд України з розгляду цивільних і кримінальних справ, у складі колегії якої був Кандидат, залишив рішення судів нижчих інстанцій без зміни. Даних про окрему думку Кандидата у цій справі немає.

14 квітня 2014 року Верховний Суд України у повному складі переглянув справу та скасував вирок та усі попередні рішення як незаконні та необґрунтовані
(<http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/39493122>).

Загальновідомим є факт, що ця справа мала значний суспільний та міжнародний резонанс. Також вона мала очевидний політичний підтекст та весь процес супроводжувався порушеннями, які мали очевидний характер. Рішення, які були винесені Печерським районним судом м.Києва, Апеляційним судом м.Києва, Вищим спеціалізованим судом з розгляду цивільних та кримінальних справ мали всі ознаки свавільності, а їх розгляд не

можна було вважати розглядом справи незалежним та безстороннім судом, як того вимагає ст. 6 Конвенції про захист прав людини та основоположних свобод.

Такі оцінки процесу та рішенням у “справі Тимошенко” дали уповноважені представники Європейського союзу. Зокрема, у заяві Високого представника ЄС у справах зовнішніх відносин та безпекової політики Кетрін Ештон у зв’язку з вироком у справі Юлії Тимошенко вказано: “Європейський Союз глибоко розчарований вироком Печерського районного суду у справі Юлії Тимошенко. Він був винесений після судового процесу, що не відповідав міжнародним стандартам справедливого, прозорого та незалежного судочинства, до чого я неодноразово закликала у своїх попередніх заявах. На жаль це є доказом того, що правосуддя застосовується вибірково під час політично вмотивованих переслідувань лідерів опозиції та членів колишнього уряду.”

http://eeas.europa.eu/archives/delegations/ukraine/press_corner/all_news/news/2011/2011_10_11_04_uk.htm

У окремій резолюції Європейського Парламенту від 24 травня 2012 року було вказано, що Європейський парламент “вимагає припинити застосування вибіркового правосуддя, спрямованого проти політиків та інших опонентів, висловлює жаль через те, що Вищий спеціалізований суд України з розгляду цивільних і кримінальних справ відклав своє рішення щодо касаційної скарги у справі Тимошенко на вирок Печерського районного суду міста Києва на 26 червня 2012 року; звертає увагу на перенесення касаційного розгляду у справі Юлії Тимошенко на 26 червня 2012 року та вважає таку відстрочку прикрою, і застерігає проти затягування належних судових процедур”

http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/994_a89

Про численні недоліки у процесі розгляду цієї справи було вказано і у Резолюції Парламентської асамблеї Ради Європи від 26 січня 2012 року http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/994_a57

30 квітня 2013 року Європейським судом з прав людини прийнято рішення у справі “Тимошенко проти України”, яким серед іншого визнано, що ця справа була наслідком політично мотивованого переслідування лідера опозиції шляхом ініціювання декількох кримінальних справ після зміни влади та перед парламентськими виборами (п. 298 Рішення ЄСПЛ). http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/974_924/page4 .

Крім того, Верховна Рада України 22 лютого 2014 року прийняла Постанову “Про виконання міжнародних зобов’язань України щодо звільнення Тимошенко Ю.В.”, якою зокрема, визнано “політичну мотивованість кримінального переслідування та тюремного ув’язнення Тимошенко Юлії Володимирівни” (<http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/751-18>).

Відповідно до п. 12 Висновку Консультативної ради європейських суддів №1 «Щодо незалежності, ефективності та ролі суддів» «Судова влада повинна користуватися довірою не тільки з боку сторін у конкретній справі, а й з боку суспільства загалом. Суддя повинен не тільки бути насправді вільним від будь-якого неналежного зв’язку, упередження або впливу, але він чи вона також повинні бути вільними від цього в очах розумного спостерігача. В

іншому випадку довіра до незалежності судової влади буде підірвана». Вважаємо, що у цій справі Кандидат порушив цей принцип, та в очах великої кількості розумних спостерігачів, у тому числі авторитетних та компетентних інституцій, виглядав залежним від впливу попередньої влади, яка використовувала судову владу для політично вмотивованих переслідувань.

Саме цією справою було істотно підірвано авторитет судової влади. Водночас судом касаційної інстанції за участі Кандидата не виявлено жодних порушень судів нижчих інстанцій, вирок було визнано законним і обґрунтованим. Сам процес у суді касаційної інстанції за участі Кандидата жодним чином не усунув усі недоліки процесів у нижчих інстанціях, що призвело до постановлення незаконного і свавільного рішення та лише поглибило недовіру суспільства до судів.

2. Ознаки неетичної поведінки та незаконного збагачення

2.1. 21 лютого 2015 року на телеканалі «1+1» в програмі ТСН вийшов сюжет «Суддя відмовляється платити законні аліменти дружині», героєм якого був Сахно Роман Іванович.

<https://tsn.ua/video/video-novini/suddya-vidmovlyayetsya-platiti-zakonni-alimenti-druzhini.html>

У сюжеті повідомляється про несплату аліментів Кандидатом на утримання малолітньої дитини протягом 1,5 років, внаслідок чого колишня дружина звернулася до суду з метою захисту інтересів дитини. При цьому в сюжеті сам Кандидат у телефонній розмові з журналістом не бачить проблем в цьому і висловлює припущення про досягнення мирової угоди внаслідок розгляду справи. Ухилення від виконання передбаченого чинним законодавством України обов'язку по утриманню малолітньої дитини до досягнення нею повноліття з боку судді є не є прикладом законотлумачення поведінки.

Бангалорські принципи визначають, що «поведінка судді має відповідати високому статусу його посади». На думку Громадської ради доброчесності, вказані дії щодо власної дитини суперечать цьому принципу, а отже, є неетичними.

2.2. 29 липня 2014 року в інтернет-виданні «Українська правда» вийшла публікація Сергія Лещенка «Паралельна реальність в умовах війни: державні дачі під Києвом» (<http://www.pravda.com.ua/articles/2014/07/29/7033348>), в якій автор на підставі довідки Адміністрації Президента України наводить реєстр мешканців державного «Будинку відпочинку Конча Заспа». Серед інших там зазначається і Сахно Р.І., однак вказане матеріальне благо за відповідний період у деклараціях за 2013-2014 роки (<https://declarations.com.ua/declaration/6948>, https://declarations.com.ua/declaration/vulyk_8_190) Кандидата не зазначається. Вказані дії містять ознаки незаконного збагачення і не можуть визнаватися доброчесними. Також отримання дачі від Державного управління справами викликає об'єктивні сумніви у незалежності Кандидата як судді від Адміністрації Президента України.

2.3. На електронну адресу Громадської ради доброчесності надійшли численні листи від Кандидата з поясненнями доходів. Згідно з цими поясненнями, Кандидат є досить заможною

людиною. Однак, це не заважало Кандидату шукати шляхів збагачення при першій нагоді.

Із засобів масової інформації (<http://vkuluarah.com.ua/pane-homko-de-invalidski-kvartyry/>), виявлено, що Кандидат, будучи головою Військового місцевого суду Рівненського гарнізону отримав службову квартиру в будинку по вул. Млинівська у м. Рівному. 29 березня 2010 року Кандидату видано ордер на службову квартиру у зазначеному будинку. Вказані факти Сахно Р.І. підтвердив власним поясненням на адресу Громадської ради доброчесності.

З порталу судової влади України відомо, що 23 червня 2010 року Сахно Р.І. подав позовну заяву до Рівненського міського суду Рівненської області (номер справи 2-10137/10). Суть спору - спонукання відповідача до вчинення дій по виключенню жилого приміщення із числа службового. Вже 13 серпня 2010 року вказана позовна заява була задоволена повністю.

Які обставини могли за 3 місяці викликати потребу у виключенні жилого приміщення із числа службового невідомо. Єдине, що може пояснити таку нагальність в терміновому переведенні житла із числа службового, - це переїзд до Києва і нове призначення і бажання приватизувати цю квартиру. Адже, 21 жовтня 2010 року (менше ніж через 7 місяців з дня отримання ордеру на службову квартиру), Кандидата було обрано суддею Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ (Постанова Верховної Ради України № 2639-VI).

З декларації Сахна Романа Івановича за 2013 рік стало відомо, що він згідно п. А розділу III є власником, орендарем чи іншим користувачем квартири площею 108 квадратних метрів, а згідно з п. Б цього ж розділу члени родини декларанта мають у власності, оренді чи іншому користуванні квартиру площею 71 квадратний метр. Вивчивши декларацію за 2014 рік Кандидата там вказаної квартири площею 71 квадратний метр не значиться, однак в п.16 розділу II значаться доходи від відчуження рухомого та нерухомого майна.

Станом до 10 жовтня 2013 року вказана квартира у поіменному списку – власником була Державна іпотечна установа. 10 жовтня 2013 року власником зазначеної квартири став Сахно Степан Романович, якому управлінням житлово-комунального господарства Рівненського міськвиконкому видається свідоцтво на право власності зазначеного житла по вул. Млинівська у м. Рівне. 26 листопада 2013 року Державною реєстраційною службою України проведена реєстрація зазначеної квартири, де власником є Сахно С.Р. Вказаний факт також підтверджено самим Кандидатом, однак спосіб набуття цього житла спочатку як службового, виведення його з службового в стислі терміни і подальша приватизація вже сином викликають обґрунтовані питання.

Відповідно до Бангалорських принципів суддя не має права використовувати чи дозволяти використовувати авторитет власної посади для досягнення особистих інтересів судді, членів його сім'ї чи інших осіб. Суддя не повинен діяти чи дозволяти іншим діяти у такий спосіб, щоб можна було зробити висновок, що будь-хто неналежно впливає на здійснення суддею його повноважень. Описані дії Кандидата не відповідають зазначеному принципу.

Викладені факти дають підставу для **висновку, що Кандидат Сахно Роман Іванович не**

відповідає вимогам доброчесності та професійної етики.

Відповідно до частини четвертої статті 19 Регламенту Громадської ради доброчесності за наявності важливої інформації Рада у подальшому може окремим рішенням змінити або скасувати висновок, або затвердити новий висновок.

Додатки

1. С.Лещенко “Паралельна реальність в умовах війни: державні дачі під Києвом” Інтернет видання “Українська правда” 29 липня 2014 року
2. Пояснення Кандидата, що надійшли на веб-портал Громадської ради доброчесності

**Координатор
Громадської ради доброчесності**